

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНО: HEnderson 5-8740

ПРЕЗИДЕНТ ПРІСТІ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ НА ЦІЙ СЕСІ КОНГРЕСУ

ЯКЩО БУДЕ ПОДАТКОВА НАДВІШКА, ТО П ТРЕБА ЗУЖИТИ НА ЗМЕНШЕННЯ ФЕДЕРАЛЬНОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер і провідні республіканські конгресові політики почали акцію в тому напрямі, щоб протиставитися змаганням демократів до того, щоб вже на цій сесії Конгресу ухвалити зменшення прибуткових податків. Демократи хотіли б зменшити податки ще в цьому виборчому році, щоб здобути собі прихильність виборців. Справа зменшення податків є другою проблемою, побіч фермерського законопроєкту, яка буде предметом боротьби між двома партіями в Конгресі. Президент спершу обговорював цю справу з республіканськими конгресовими провідниками, а пізніше її обговорювали також по зборах всіх республіканських членів Політичного Комітету в Сенаті. Республіканці здають собі справу з того, що це незручна позиція Айзенгавера в цьому році не погоджується на зменшення податків. Але Президент вже давніше заявляв, що, якщо буде бюджетова надвishка, то її треба ужити на зменшення федерального заборговування, щоб не допустити до інфляції долара, і щоб не збільшувати федеральних боргів. Ще не

АЙЗЕНГАВЕР ГОЛОСУЄ В ПЕНСИЛВЕНІ

Президент Айзенгавер, як теперішній мешканець Геттисбургу, віддає свій голос у президентських виборах, що відбулися в Пенсильванії.

Мале число виборців брало участь в правиборах в двох стейтах і на Алясці

Нью-Йорк, Н. Й. — У правиборах, які відбулися в стейтах Пенсильванія і Массачусетс та на території Аляски, мале число виборців прийшло до виборчих урн, щоб віддати свої голоси. Ці правибори мають тільки значення для того, щоб зазначити, якою популярністю вітаються окремі кандидати. В Пенсильванії від республіканців кандидували президент Айзенгавер і сенатор Вільям Ф. Новленд, бо він не мав часу відійти від своєї кандидатури після того, як Айзенгавер заявив, що буде кандидатом. Досі немає повного вислідку правиборів і тому не

Видавці часописів нарікають на збільшення коштів друку

Нью-Йорк, Н. Й. — В Нью-Йорку відкрито 70-ти річну компанію А. М. Е. Р. і К. а. н. Часописних Видавців і в першому дні нарад делегати нарікали на те, що кошти видавництва часописів постійно зростають. Народи відчувалися в трьох групах. До першої групи належали видавці часописів, які друкуються в кількості до 10,000 примірників, до другої від 10,000 до 50,000, а до третьої понад 50,000. Річард В. Слюкун в групі понад 50,000 примірників сказав так: "Кошти видання часописів збільшуються, і немає джерела, щоб їх покривати."

Айзенгавер підписав закон про збільшення платні резервістам

Вашингтон. — Президент Айзенгавер підписав закон, згідно з яким кожний воляк, який відбуває шестимісячну військову службу в резерві, діставатиме місячно не 50 доларів, як було досі, — а 78. Одночасно проголошено Тиждєнь Військових Резерв, під час якого в цілій країні має відбуватися кампанія за збільшення кількості резервістів. Досі по 78 доларів ді-

Найвищий Суд має вирішити, чи робітничі спілки можуть давати фонди на виборчу кампанію

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА має вирішити важливу для організованого робітництва справу, чи професійні робітничі організації можуть своїми фондами підтримувати кандидатів на конгресменів і сенаторів і кандидата на президента. Ця справа виникла з зв'язку з тим, що в 1945 році Спілка Об'єднаних Автомобільних Робітників, очолювана Волтером П. Рутером, дала гро-

Республіканці висловлюються за створення земельного банку і за негайне виплачування зачетів фермерам

Вашингтон. — Після конференції провідників республіканської партії з президентом Айзенгавером, що відбулася у вівторок ранком, республіканські конгресмени і сенатори відбули спільне зібрання, на якому вирішили боротися на терені Конгресу за прийняття законопроєкту про заснування земельного банку з початковим капіталом у висоті 500,000, 500 доларів, з якого мали б бути виплачувані вже найближчим часом зачети на допомогу фермерам. Про таке рішення республіканців повідомив відомою провідник республіканської меншості в Конгресі конгресмен Дікозеф

Опубліковано книжку про громадську діяльність д-ра С. Демидчука

Нью-Йорк. — Тут у В-Ві "Карпатська Зоря" появилася книжка: "Піститоріччя громадської праці д-ра С. Демидчука". Книжка має 120 сторінок друку і кілька ілюстрацій в тексті та охоплює матеріал з "Вечора споминів" на цю тему, що відбувся з кінцем вересня м. р. в Лів.-Міст. Клубі в Нью-Йорку, як і ряд оригінальних автобіографічних нарисів на загальному, суспільному тлі. Книжку успішно представлено на зустрічі запрошеного гурта громадських представників української

ДОЛЛЕС ОБСТОЮЄ, ЩО ЗАХІД ВИГРАВ ХОЛОДНУ ВІЙНУ

ПОТВЕРДЖУЄ ПЛАН ЩОДО РЕОРГАНІЗАЦІЇ НАТО

Вашингтон. — Державний секретар Доллес потвердив у вівторок 24 квітня ц. р., що Рада міністрів закордонних справ 15 держав-учасників Організації Північно-Атлантичного пакту, яка зійдеться наступного тижня в Парижі, займатиметься проблемою реорганізування характеру тієї великої міжнародної спільноти вільних народів. Правда, державний секретар не хотів входити в подробиці, якими справами буде займатися змінене НАТО, але принама, що поруч із збереженням свого найбільшого зацікавлення військовими справами, члени НАТО класти-муть більший нагис на співпрацю політичну і економічну. Він пояснив потребу зміни характеру НАТО конче-ністю пристосування НАТО до депо зміни міжнародної ситуації, при чому підкреслив, що НАТО належить до роду організацій, які "ро-зуть" а не "засихають". Відповідуючи на запити журналістів щодо відомих змін у союстівій тактиці, Доллес висловив переконання, що замірення Москви з Тіттом, розв'язання Комінформу та призначення більшовицькими диктаторами, що "різні шляхи" ведуть до комуністичної цілі, мусять відбитися на більшому усамостійненні са-лотітних держав від москво-ського диктату та на тамош-ньому зрості національно-по-

Араби вбили 4 жидів-інженерів

Єрусалим. — Авто із чо-тирма інженерами-жидками потрапило в засідку недалеко від Іорданії і всі чотири загинули від скоростріль-ного вогню. Слідчі з Пер-ської Комісії ООН, які не-гайно виїхали на місце цього нового "інциденту", стверди-ли, що в засідці брало участь коло 20 осіб. Слідчі втечі зали на території Іорданії. Ізраїльські офіційні кола стверджують, що це вбивство є ділом нового наїзду араб-ських "самоубивчих загонів". Ним разом від сторони Іорданії, дармащо єгипетський прем'єр Гамаль Нассер запов-няв, що ніяких більше наїз-дів отих загонів не буде. Ізраїльський прем'єр Бен Гу-ріон, промовляючи на з'їзді сїоністичної партії, закінчу-вав

Затоплення союестського кружляка привело до димісії адмірала Кузнєцова

Москва. — Закордонні ко-респонденти одержали щойно тепер досить суперечливі по-домлення про те, що в жо-втий мін. року затонув, на-кихавши на міну, великий со-юестський кружляк "Новосі-бірськ" і що при тому згину-ла майже уся залога корабля. Згідно з іншими вістками, ця катастрофа сталася на Бал-тійському морі серед союест-ських мінових піль. Затоплений кружляк був колишнім італій-ським воєнним кораблем, що його одержали Совєти після закінчення другої світової вій-ни в рамках воєнних репара-цій. Згаданий кружляк затоп-лював майже з усією своєю за-логою зараз після того, як взяв участь у перегляді со-юестської флотії.

Одесити прийняли розвінчання Сталіна з ентузіазмом

Одеса. — Кореспондент "Нью-Йорк Таймсу" Джек Реймонд повідомив у своїй кореспонденції, що він відбув з посадию Одеси підкреслюючи, що совєтськи-й уряд залишив ізоляційну по-літику Сталіна і намагастися встановити дружні взаємини з іншими народами світу, що виявилася вже й у тому, що тепер більше закордонних ко-раблів причалоє до союест-ських портів. Одеса нараховує сьогодні коло 700,000 населен-ня і є одним з найрухливіших союестських портів.

ВІДВІДИНИ ХРУЩОВА В АНГЛІІ СТАЮТЬ ЩОРАЗ БІЛЬШОЮ КОМПРОМІТАЦІЄЮ

Лондон. — З кожним даль-шим днем візита Хрущова в Булганіна стає щораз очевид-нішою їх невіддачею і компро-мітацією — такий загальний генералізований вислід преси. Останні дові нарди поміж англійськими й союестськими державними діячами, які від-булися у вівторок 24 ц. м. в палаці президентів ради міні-стрів на Даунінг Ст., знову за-закритими дверима, скінчили-ся — твердить преса — повною невіддачею. Іден рішуче відмо-вив послати союз Англії і іншими державами НАТО та ілліаматися із солідарності щодо заборони продажу стра-тигетичних товарів. З другого боку він мав натискати на Жолішевських в тих пунктах, які розбилися минулоріч на Женевській конференції. Як-що остаточний комунікат зга-дуватиме про "успіхи" цих Лондонських нарад, то ті "успіхи" будуть торкатися кі-ба тільки деякого поширення англійсько-союестської тор-гівлі та ствердження "гото-вості мирної співпраці" Совєт-ів, без конкретизації, в чому та співпраця може проявитися. Назвхр невіддача останніх роз-мов показала, що похирух обличчя Хрущова й Булгані-на, коли вони виїхали з бу-тинку прем'єра А. Ідена і мерщій виліли до аерта. Іден цим разом не потурбувався навіть, як це буває згідно з дипломатичними протоколами,

Стасєн розмовляв з Хрущовим про роззброєння

Лондон. — Головний деле-гат З'єднаних Держав на конференції Підкомісії Об'єд-наних Націй для справ роз-зброєння в Лондоні, Гаролд Стасєн, мав довшу розмову з Нїстою Хрущовим про справу роззброєння. Ця роз-мова відбулася з ініціати-ви Хрущова й була несподіван-кою для самого Стасєна. Більшовицький міністер за-кордонних справ Андрій Гро-мико відіслав Стасєна в юрбі відвідувачів на вечір-ньому прийнятті у вівторок 24 ц. м. і запровадив його до Хрущова. У розмові, відбу-тій у бичній кімнаті, взяв участь також англійський амбасадор у Москві Вільям Гейтер і ще

Нова Зеландія протестує проти продажу американського масла в Європі

Вашингтон. — Амбасадор Нової Зеландії сер Леслі Монро заявив у державному секретаріаті, що ЗДА демп-нюють ціни на молочні про-дукти в європейських кра-ях. Населення Нової Зелан-дії, — сказав він, — недово-лене з того факту, що ЗДА зробили інвазію своїм мас-лом в країни Західної Єв-ропи, внаслідок чого у Фран-

В СВІТІ

- Грецькі революціонери на Кіпрі невдоволені з політи-чного уряду, який боронить інтереси кіпрських греків щодо права самовизначення, у прак-тиці об'єднання з Грецією, але не хоче зривати з НАТО і Ан-глією. Боротьбу проти "угоди-ства" уряду в Атенях вони до-дали до того, що міністер за-кордонних справ Теотокіс подав їм димісії. З цього, очевидно, користуються тільки комуністи, які об'єднуються з безкомпро-місними націоналістами, щоб по-валяти прозаконний атенський уряд.
- У Мюнхені розпочалася од-нобітківська конференція фаві-шів з 15 країн-членів Північно-Атлантичного пакту в справі керування ракет. Таким чином уперше прибули до Німеччини на ділову нараду також ті ні-мецькі вчені, які під час війни продукували для Гітлера ракет-ні стрільня. Ф 1" і "Ф 2", що ними обстрілювали Лондон, а після війни почали працювати для ЗДА, відокремлюючи ідею далекої керуваної ракет-ної зброї.
- На Філіппінах либух гро-шовий скандал у зв'язку з оди-ноким жіночо-парламентарист-кою, секретаркою Пацита Ма-дєрігаль Гонсалєс. Її закінчують злочиняння державними фон-дами, призначеними на суспіль-ні цілі, коли вона була адмін-істраторкою суспільно-допомо-гових програм. Окрема комісія оскаржила її в фальшивих розрахунках документів на 157,000 доларів.
- Князь В'єтнамський (кол. король Едвард VIII) і його дру-жина прибули з Нью-Йорку до Парижу. Вони мають під Па-рижем віллію, де думають провес-ти найбільшій рік.
- У Голландії приготова-ються до маніфестаційного по-ходу проти тїла Леона Юнгстєгєра, високого старшини голландсь-кої армії за другої світової вій-ни, що його індонезійці два роки тримали у в'язниці, а в 16 міся-ців суєнили його за державну зраду. Він помер за тиждєнь перед проголошенням присуду. Тіло тіло перевезуть літаком з Індонезії до Голландії.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОДНОВІСНА ОЦІНКА

Це цілком зрозуміло і природно, що теперішні події в СРСР, зокрема посперте розвінчання Сталіна, викликають найбільше зацікавлення в усьому світі та безліч коментарів і оцінок. Природно й зрозуміло, що в цих коментарях і оцінках може бути багато великих недотягів і перетягів, можуть бути всілякі фантазії, диктовані звичайною людською поганою за сенсаціями, з одного боку, а інклінацією до пророцтв і відгадування майбутнього, з другого боку. З такими недотягненнями й перетягненнями, цілком природними в людському світі, де існує свобода думки і вислову, треба завжди рахуватися.

Очевидно, що від'ємний вплив таких недотягів чи перетягів в оцінці подій актуальних подій на публічну думку залежить від великої мірою від того, хто їх допускається. Бо коли таку неточність в один чи другий бік висловлює звичайний собі обиватель, чи написала в більше або менше вірогідній формі та чи інша газета, то це є лише ще одним голосом, який губиться у величезному хорі інших. Інша справа, коли своєю думкою висловлює людина на відповідальному становищі, коли вона цей свій голос підтримує авторитетом свого становища. В цьому конкретному випадку мав на думці п. Аллена Доллеса, шефа американської розвідки, який говорив на тему теперішніх подій в СРСР на засіданні 13-го квітня на зібранні Ради Світових Справ у Лос Анджелесі. Цю його промову надрукував тепер у цілому тижневик "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Репорт" у виданні на 27-го квітня.

До загальних міркувань п. Доллеса не можна мати багатьох застережень. Він, з безперечним знанням численних фактів та з великою логікою, з'ясував ті внутрішні й закордонно-політичні причини, які могли вплинути на теперішню акцію совєтської "колективної диктатури" з Хрущовим і Булганіном на чолі проти їхнього мертвого вже тепер учителя і майстра впродовж двох десятиліть. При цьому п. Доллеса зовсім не грав ролі зневажника, на яку мав би право чи не більше, ніж будь-хто інший. Навпаки, він скромно заявляв вже на початку, що відносно "мало подій розвивається в передбачуваному напрямку". Він теж знаменито знецінює вартість виступів теперішніх совєтських колективних диктаторів проти їхнього попередника. Хрущов, Булганін і компанія зойно тепер засуджують Сталіна за його злочини, але й то не за всі. Чому вони не зробили цього раніше? Вони пояснюють це тим, що за таку спробу могли б дістати кулю в потилицю. Це цілком зрозуміле виправдання, але воно, вважася п. Доллеса, не є достатнім для тих, що мають претензії на провідність. Провідник бо не може страхатися за власну шкіру виправдавши свою згоду, а тим більше участь у злочинах. Вільний світ буде своє майбутнє на великих традиціях і на пам'яті великих мук, що ці традиції творили. Що залишається тепер для більшовиків, коли ж самі диктатори признають, що їхній попередник був злочинцем і творив злочинні діла.

Це цілком правильна й логічна оцінка, і так само правильні й логічні аргументи, які наводять шеф американської розвідки, які можливі причини та цілі того, що діється тепер в СРСР. А все ж таки оцінка і аргументи п. Доллеса є єдиною, головною тому, що він цілком ігнорує в усьому тому комплексі таку важливу й підкресловану іншими відповідальними людьми проблему, яку національне питання. Що більше, для п. Доллеса існують в СРСР тільки росіяни, або — "совєтські люди". Правда, в одній місці він згадує, що Хрущов з доручення Сталіна від 1935 року "організував і переводив чистку в Україні", але чистив він там... "росіян". Також за один з найбільших злочинів Сталіна та його "соратників", включно з Хрущовим і Булганіном, п. Доллеса вважає "свідоме виморення голодом російського селянства під час колективізації в 30-их роках".

Очевидно, що всяка оцінка будь-якої ситуації в СРСР, зокрема в якій поминається та плутається наявна там завжди національна проблема і ігнорується роллю та аргументом поневолення Москвою не-російських народів, буде завжди неповною і односторонньою. Це тим прикріше, коли така односторонність трапляється у виступах такої відповідальної й авторитетної людини, як шеф американської розвідки, на інформаційних якого уряд мусить у великій мірі базувати свої політичні планувальні. Тим часом, цитований епізод у п. Доллеса є єдиною, бо тільки недавно в конгресових протоколах опубліковано цілий ряд листів та інтерв'ю конгресмена Майкела Фігера саме в справі подібного іншого виступу п. Аллена Доллеса, які він майже зигнорував. Добро країни вимагало б виправлення такого роду недотягів.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

ЗБРОЯ В РУКАХ ПРЕЗИДЕНТА

Демократи, які у виборчій кампанії називалися президентом "парт-тайм" Айденом, через його часті відпочинки після недавньої нещастини, хочаби чи не хотіли, зипсували йому відпочинки в теплій Джорджії. Не дали забути при партії голф-ра, що це йдуть вибори, і хто хоче кандидувати, мусить готуватися до змагань. Можливо, й хотіли заперечити ту назву, яку дали демократи 84-му конгресові республіканці, тек у виборчій пропаганді "Бездіяльний конгрес". В кожному разі тематика сумнівна, що виборча атмосфера багато завважилася тому, що Конгрес, скорим гомом прийняв 11-го ч. м. оспорований гаряче законопроект про допомогу фермерам. Ранком того дня Палата Репрезентантів проголосувала проєкт більшістю 257 проти 187 голосів і негайно переслала його до Сенату, а той, що того ж дня пізнім вечором затвердив проєкт більшістю 50 голосів проти 35.

Президент, який активно опонував проєктові і висував свою концепцію еластичної допомоги, став практично перешкодою до прийняття проєкта. Що це було не було сумнівів, не зважаючи на те, що й ряд республіканців, а в тому числі й три губернатори, заявляли за проєктом демократів, і не зважаючи на те, що Президент запевняв, що старанно роздумує над ділом. Тож, граючи ще останні партії голфа і вдягаючи м'ячизна до сильних розмахом, то з обережною засторогою, він напевно не розраховував в думках із демократами та їх законопроектом по лінії — чи покласти вето, а радше — які політичні виборчі наслідки матиме його вето.

Конституція передбачає вето як засіб контролю й балансу між законодавчою владою (Конгресом) і виконавчою (Президентом). Формально Президент — це виконавець законів, які видає Конгрес; але, очевидно, він не може бути тільки сліпим виконавцем. Впродовж американської історії він вибирався на провідних позиціях, на ініціатора законодавства і закладу ініціаторів законів. Не тільки фермери, робітничтво чи промисел мають свої "лоббі" — акуліську машину в Конгресі, але в першу чергу має її Президент і його департаменти, хоч, очевидно, в іншій формі. Фактично, його найбільша зброя в змаганні з Конгресом — це його особистий авторитет, його вплив у власній партії, його популярність у виборців і т. д. Але формально основна його зброя — це вето.

Колись у старому польському сеймі існувало правило, що "ліберум вето", яке завжди могло повалити кожне рішення сейму одним голосом. Той, що зголошував вето, часто мусів стояти біля дверей сеймової залі, щоб, мерщій давши ногам знати, не наразитися на поби пострілів. Подібне нещасне "вето" мав і в ОН, де теж вимагало односторонності п'яти постійних членів в Раді Безпеки. Там це традиційний засіб

більшовиків не допустити до рішення, яке в 100 відсотках не відповідає їх бажанням. Гілки чи модерні дипломатичні звичаї не примушували жодного більшовика відступити від побиб колег. В обох випадках вето стало не демократичним засобом в демократичних установах. Президент вето в ЗДА має інший характер. Передусім — це не є голос одного з голосуючих, а заява голови виконавчого уряду проти рішення законодавчої влади. Приймаючи законопроект, Конгрес може керуватися опрешленіми ідеями, засадами, чи, наприклад, чисто політичними міркуваннями. Конгресмени можуть хотіти мати такий "лотинг рекорд", лобі виказу голосуючих, який подобався масам його виборців. В ефекті може проєкт законопроект, який відзеркалює популярний або й демомогічний кліч, але не намагається до практичного виконання. А за виконання мусить братися Президент. Він же може мати інші ідеї, інші плани, або прямо може бачити, що законопроект "не добрий" з погляду практичного введення в життя. Тоді він протестує "вето". В старому польському сеймі і тепер в ОН вето остаточно провалювало рішення. Президент вето формально такої сили не має: воно тільки змушує Конгрес проголосувати проєкт ще раз. Але тому, що до повного прийняття такого проєкта треба 2/3 голосів в обох Палатах, а це незвичайно важко одсунути, то практично Президент вето означає відхилення проєкта.

Так і було з фермерським законопроектом. Навіть демократи не сумнівалися, що вето повалить їх проєкт. Можливо й розраховували на виборчий ефект такої демократичної спроби завалення республіканським Президентом. Треба сподіватися, що республіканська солідарність не захитана Президентом вето, і що республіканці виступлять активно й голосно зі своїми проєктами, щоб припинити фермерський виборчий. На всякий випадок фермерський законопроект і Президент вето не "жор" перестануть бути предметом виборчих кампаній.

Вето стає звичайною частинкою засобом Президента тоді, коли він не є в повній злагоді з Конгресом, наприклад, коли конгресова більшість є в руках іншої партії чи Президент (як саме тепер) — або коли Президент дуже незалежний і не в повній гармонії з власною партією.

Але вето дійшло тільки поволі до своїх теперішніх популярності. Перші президентів як Едмунд Джефферсон, другий Едмунд Бен Вуден і парі інших взагалі не мали вето на своїх рахунках. Президент Джексон, незалежний індивідуаліст, вперше воював вето; Конгрес перегорював аж 15 вето през. Джексона, який не міг знайти спільної мови з Конгресом після Громадянської війни. Президент Клівленд, за вісім років урядування скористувався з вето аж 584

БОРІТЬБА ЗА МИР НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

4-го квітня ч. р. Рада Безпеки одногодосго схваленою постановою делегувала генерального секретаря Об'єднаних Націй Дага Гаммершильда на Середній Схід, щоб він висловив там усі можливості замирення між Ізраїлем та його арабськими сусідами і не далі як за місяць, отже до 4 травня ч. р., склав перелік Раді Безпеки своїх звітів, разом із рекомендаціями, що треба зробити, щоб замирення дійсно настало. Місія Гаммершильда була надзвичайно трудна з уваги не тільки на "прищипову" негативне ставлення арабського світу супроти Ізраїлю, але й на формальне обмеження його способами замирення перемір'я, а не миру. Якраз тоді, коли він поспішав на терен колишньої Палестини, з усім розмахом розпочав там новий "ланцюг акцій і контрацій", як виллювався сам Гаммершильд про провокаційні зачіпки й акції відплати, одні й другі, очевидно, політичною нові жертви цієї перманентної кривавої граїції. За успіх Гаммершильда вважалося те, що йому вдалося таки спонукати Єгипет і Ізраїль, щоб вони припинили взаємне провоювання, але правду кажуть усі ті інтерпретатори, які прив'язують цьому дотермінованому ніби успіху Гаммершильда дуже невисоку вартість з погляду дійсного миру: бо ж привернено тільки той стан, який тривав там сім років в перервах між "інцидентами", і нема ніякої гарантії, що найбільша серія "інцидентів" не почнеться завтра-позавтра, чи на другий день після того, як Гаммершильд відлітає із Палестини до Нью Йорку.

Але ніяка ситуація не триває в перманенції — без змін. І в боротьбі за мир на Середньому Сході, що її ведуть за-

рази, але рекорд має Ф. Д. Рузвельт, який за 12 років один місяць і вісім днів свого урядування поклав вето аж проти 631 законопроекту. Президент Труман виказує 250 ветами. Президент Айсенавер має ще скромний рахунок: в попередньому, 83-му Конгресі, який контролювала його партія, він ужив вето тільки 10 разів; від січня 1956, коли зійшовся цей, 84-й Конгрес на другу сесію, це вже друге Президент вето в голосній справі: перше було проти законопроекту про контроль натурального газу. Коли взяти на увагу, що в обох цих справах публічна опінія була сильно заангажована і натисли зацікавлені групи був значний (у "газовій війні" викрикли навіть спробу підкупити сенаторів), і що загрозла втратити чимало виборчих голосів — це велика, то виглядає, що Айсенавер діяв відважно. А чи достатньо з погляду виборчих інтересів? Можна думати надос. Він може втратити голоси тих, які були особисто зацікавлені в допомозі фермерам за візречем демократів; але може й здобути голоси тих, які цілять відвагу й послідовність у голови держави.

хідні держави всупереч упертості найбільш зацікавлених в мирі сторін — жидів і арабів, — зайшла одна знаменна подія. Була нею заява Молотова, зложена напередодні виліту Хрущова й Булганіна до Лондону, про готовість Совєтського Союзу підтримати мирні зусилля Об'єднаних Націй щодо миру на Середньому Сході. Більшевици так зручно склали цю заяву, що обидві сторони — жиди і араби — прийняли її прихильно. Єгипетський прес уважав, що істотною частинкою цієї більшовицької заяви було те, що раз гостро осудження "імперіалістичної політики західних великодержав на Середньому Сході" проявлено ніби Багдадським пактом, що став червоною плямкою для Москви й Каїру (Брак Англії, Туреччини, Ірану, Ірану й Пакистану), — ізраїльський же прес уважав, що заява Молотова відомою Москві від дальшого повного підтримання нею арабських, ворожих Ізраїлю, аспірацій. Потакуюча відповідь Молотова на запити журналістів, що "миротворчість" становить СССР до справи Середнього Сходу може стати доброю базою для англійсько-совєтських розмов у Лондоні під час перебування там двох "колективних диктаторів". — викликала гостру реакцію з боку офіційної єгипетської преси: мовляв, Єгипет не може стати предметом, над яким — в його відсутності — радили б чужі держави мужи, і він так само протестує тепер проти будь-якого вирішення долі Середнього Сходу в розмовах Ідена й Хрущова, як протестував проти таких розмов між Айсенавером й Іденом у Вашингтоні.

Таким чином центром міжнародної уваги і чинником, від якого дійсно залежить дальший розвиток подій на Середньому Сході, став — Совєтський Союз. "Нью Йорк Таймс" правдиво підкреслює, що нема чого перестерігати СССР проти виступання у справі Середнього Сходу і намагання "дістатися туди", бо СССР вже "є" там. Він є там не тільки внаслідок постачання зброї Єгиптові і перебування в Раді Безпеки ОН, але і внаслідок своєї упертої пропаганди, яка відразу зорієнтувалася на англійсько-єгипетський і англійсько-ізраїльський антиімперіалістичні настрої народів Близького та Середнього Сходу і — з успіхом — їдять на тому антиколоніальному коні, що його Захід не зміг загнати. Розмови Ідена й Ллойда з Хрущовим і Булганіном мають висвітлити: чи Москва хоче далі підсунувати напруження на Середньому Сході, підштовхуючи Єгипет до воєнної авантюри, щоб потім підсилити арабський фронт "добровільцями", вербованими, винишканими й озброєними на території совєтських мусульманських "республік", — чи може Москва насправді злякалася, що та війна може розпалитися у світову, і готова відмовитися від дальшого підтримання арабського становища на терені Раді Безпеки та Генеральної Асамблеї Об'єднаних (Закінчення на стор. 3-ій)

ПАРАДНІСТЬ, ПОМПЕЗНІСТЬ, ПРИКРАШАТЕЛЬСТВО

У першій декаді квітня ч. р. відбувся в Києві "Другий з'їзд Спілки совєтських художників України". Перший — варто пригадати для характеристики "бурхливості розвитку мистецтва" в Совєтському Союзі — відбувся ще двадцять років тому — 1936 року, після ліквідації Москвою існуючих тоді на Україні мистецьких угруповань і напрямків і після створення однієї офіційної Спілки совєтських художників України — в складі, як це стверджується і підкреслюється тепер в передових статтях совєтських газет з приводу з'їзду, єдиної Спілки совєтських художників СССР. Цей двадцять довгих років проіснував, як пише "Радянська Україна" в передовій статті з приводу з'їзду (з 3 квітня ч. р.) "в умовах гострої і неперемінної боротьби з чужими, антинародними впливами, боротьби за встановлення і утвердження в творчості... художників методи соціалістичного реалізму". Ведено цю боротьбу з наказом за безупинними інструкціями компартії проти "буржуазних націоналістів", які, мовляв, "робили все, щоб повести українських мистців по шляху западняцтва, безідейності, формалістичного трюкацтва" і т. д.

Яких же успіхів добилися українські мистці за двадцять років в умовах більшовицького режиму, в складі "єдиної" Спілки совєтських художників СССР? Якими досягненнями можуть вони похвалитися, подолавши впливи злікованих фізично (розстріляних або засланих) "буржуазних націоналістів", який сьогодні баланс їхньої творчості?

Відповіді на ці питання дають статті совєтської преси і доповіді самих мистців і критиків, виголошені на згаданому "Другому з'їзді" художників Радянської України". І відповіді ця, як не можна краще, стверджує з'ясував, до якого запанаду дійшло українське мистецтво в умовах піднебінного існування і "соціалістично-реалістичної" творчості мистців.

Балас, підведений "Радянською Україною", органом центрального комітету філії московської комуністичної партії в Україні, Верховного Совету і ради міністрів Української ССР, короткий і промовистий. В ньому говориться про: "проникнення в експозиції виставок і музеїв блідих, померлих, а то й зовсім сірих, безжизнових творів", про "відставання нашої мистецтва від життя", про те, що "ряд мистців з великим досвідом і талантом відірвалися від життя" і "нерідко просто племтеються в обози подій", що "провідні

ЛЕБЕДІ ПЛАВАЮТЬ...

Лебеді плавають, лебеді плавають...
В м'ячичі сріблі, в срібнім...
Жду я на березі, жду...
Динні пісні я жду...
О, проспівала, нечувано...
Я ж проспівала свою...
Кроку гарячо, слізьми...
В днім, далекім краї...
О. ОЛЕСЬ

художники республіки", створюючи "у свій час значні іскрові художні полотна", "заспокоїлися на досягненні", що "критики і мистецтвознавці здебільшого обмежуються поверховими оглядами виставок, окремих картин і активно не впливають на творчість художників", що сама "спілка художників" приділяє більше уваги "роз'язанню дрібних справ, дрібних від творчості художників" і т. д. і т. д. Коротко кажучи, балас, не то що невеликий, але просто катастрофічний.

Ще чорнішу картину досягнень розмалювали самі мистці у своїх передзвідових статтях і в своїх доповідях на з'їзді. "Заслужений діяч мистецтва української ССР" Михайло Хмелько пише в "Рад. Україні" (з 3 квітня ч. р.), що "образотворче мистецтво ще дуже й дуже відстає від завдань", що "однією з негативних рис нинішнього стану живопису є відхід багатьох мистців від роботи над тематичними картинами", що їхні полотна "виконані стандартними, заялженими прийомами, могли тільки дискредитувати важливу тему праці в образотворчому мистецтві", що "негативно відбивалося на розвитку українського образотворчого мистецтва, і особливо живопису, горезвісна, теорія безконфліктності", яка привела до появи фальшивих творів, в яких замазувалися життєві конфлікти, а дійсність зображувалася в прикрашеному, підслодженному вигляді". Не краще було, — стверджує Хмелько, — і в інших ділянках мистецтва, наприклад, в мистецтві лікляту, що це й досі не звільнилося "від фотографічності, схематизму, сусальності", чи в архітектурі з її "надмірністю і прикрашаємством", тією "еклектикою" мішаниною з колон, пілястр, карнизів, кронштейнів та ліплення. Про який стан у мистецтві розвивався у своїй доповіді на з'їзді відомий малярка Тетяна Яблонська, говорячи про "бездумних і безумних копіїстів", про "надумані, дрібні сюжети і конфлікти в картинах образотворчих мистців", про те, що "найбільш відсталі жанри в українському радянському живопису лишається портрет" і т. д.

Коріння і причини такого фатального стану українського мистецтва під совєтським режимом і такого негативного балансу по двадцять років на офіційній чині, ні самі мистці не можуть дошукатися, але їх з'ясувати. Єдиного спричинника всього зла і єдиного козла відпущення вони знаходять нині в "культу особі", значить у Сталіні, як пак в тому, за чим "важкоуважним" зліквідовано колись різноманітні мистецькі угруповання та напрямки і з наказу якого розведено горезвісний "соціалізм". Згадуваний вже Хмелько відзначає, що "великої шкоди завдав образотворчому мистецтву культ особи", і що "протягом багатьох років значні сили радянського мистецтва витрачалися на виконання творів, в яких окремі особи (читай: Сталін! — Н. В.) підкреслювалися з особливою парадністю, помпезністю, а народові — руйнівній силі історії відводилася роль безликого юрба". В цю ж саму ноту б'є і Яблонська, нарікаючи, що "на деяких картинах шкідливо позначився культ особи, і що "ім властиві надмірна помпезність та парадність".

Дехто з мистців пробує шукати виходу в зближенні до народного мистецтва, у поєднанні зв'язку з народом, але в цьому намаганні їх путас неминуче "соціалістичний реалізм" — опудало, створене ще самим Сталіном. Проте, що єдиним виходом з занепаду, визначеного офіційною помпезністю, парадністю, прикрашаємством і сусальністю, може бути тільки повна мистецька свобода — не договорию ніхто. Бо висловити це — значило б ударити по самій основі совєтського режиму і стати в ряди поборожених і ліквідованих чим режимом "буржуазних націоналістів".

Н. В.

ОТенрі

ЧАРОДІЙНІ ХЛІБЦІ

Міс Марта Мічелл тримала на розі маленьку пекарню (ту саму, знаєте? — де трос схидає вниз і коли відчиняєш двері, деренчить дзвіночок). Міс Марти стукнула сорок, на її рахунок в банку лежало дві тисячі доларів, у неї було два вставлених зуби і чутливе серце. Немало жінок повишодило замж, маючи на те багато менше шансів від Міс Марти.

Разів два-три в тижні до її пекарні показувався покупець, який вона малу-малу зацікавилася. Це був чоловік середніх років, в окулярах і з темною борідкою, акуратно підстриженою клинчиком. Він розмовляв по-англійськи з сильним німецьким акцентом. Вбрання на ньому — стареньке, невідірасоване — лежало мішкучо.

Хоч, не зважаючи на це, вигляд у нього був чепурний, а основне — хороша манери. Цей покупець завжди брав два черствих хлібців. Свіжі хлібці коштували п'ять центів штука. Черстві — два за п'ять центів. І ні разу не запитав нічого іншого.

Одного разу міс Марта примітила у нього на пальці сліди червоної і брунатної фарби. І вона вирішила, що він маляр і дуже бідус.

Напевно мешкає десь у горищі, живиться черствим хлібом і мріє про різні смачні речі, яких так багато в пекарні Міс Марти.

Сидючи тепер до свого сидіння — телеса котлетка, тістечка, джін та чай, — міс Марта частенько зідхала і журилася, що цей маляр, такий делікатний, вихований

— замість того, щоб ділитися з нею її смачну трапезу — ковтає сухі шкуринки у себе на горищі, де гуляють прохляти.

Серце у міс Марти було, як ви вже знаєте, чутливе. Вирішивши перевірити свій здогад про професію цього чоловіка, вона вивела з задньої кімнати в пекарню картину, яку колись купила на аукціоні, і поставила її на полиці заду прилавку.

На картині була зображена сцена із венеційського життя: на самім виднім, вірніше на самім виднім місці височів розкішний мармуровий палац (якщо вірити підписові). Решта простору була вивиснена гондолями (дама, що сиділа в одній з них, пальчиком проказувала воку), хмарками, небом і величкими кількостями світло-тіней. Жадний маляр не зміг проїти повз таку картину, не звернувши на неї увагу.

Через два дні покупець завітав до пекарні.

— Два черства хлібці, прошу дуже.

І коли міс Марта загорнула хлібці в папір, він

промовив: — Якій у вас гарний картина, мадам.

— Так? — Міс Марта зазатумувала погляд від власної хитрості. — Я люблю мистецтво... (Чи не ранувато це говорити "лі малярів"?).

Віднаслідки відповіді заміну, міс Марта закінчила — "...культуру. Подобається вам ця картина?"

— Палац намальована не фірмою, — відповів покупець. Нефірний перекладач. До побачення, мадам.

Він взяв свої хлібці, вклав їх у хутко виштов.

Так, тут сумніву не може бути — він маляр. Міс Марта занесла картину знов до задньої кімнати.

Як же, добре світло в промінняло його очі крізь окуляри! Як у нього високе чоло! З першого погляду розбірається в перспективі — і живиться черствими хлібцями. Але геніям, до того часу, як світ визнає їх, частенько приходиться боротися за існування.

А як він виграло і мистецтво і перспектива, коли б такого генія підтримали двома

тисячами доларів з банкової рахунку, пекарню та... чутливим серцем. Але ви повинні мріяти наяву, міс Марто.

Тепер, заходячи в пекарню, покупець затримувався на хвилину біля прилавку, щоб погортитися з господарем. І привільність, очевидно, сподобалася йому.

Він далі купував черствий хліб. Нічого окрім черствого хліба — ані тістечок, ані пиріжків, ні пічарного, мов пісок, сипучого печива.

Міс Марти здавалося, що він останнім часом змарнів і став якийсь задумливий. Йй хотілося додати щонебудь смачного до його убогого закупу — але всякий раз хоробрість покидала її.

Вона не осмілювалася навести йому образу. Аджеж ці малярі такі неможливо горді! Міс Марта стала появлятися за прилавком в шовковій блузці, білій, з блакитним помаранчевим. В кімнаті позаду крамниці вона зготувала якусь тасмичку мішанину з якогось насіння і жиру. Багато хто звязав такого засобу для вибілювання шкі-

ри. Одного прегарного дня покупець зайшов до крамниці, поклав на прилавок, як завжди, монету на п'ять центів і запитав про свої сталі черстві хлібці.

Міс Марта лише простягнула до полиці руку, як раптом на вулиці пролунало ревняння сирени, гуркіт коліс — і повз пекарню пронеслася пожежна машина.

Покупець кинувся до дверей, як, врешті, зробив би кожний на його місці. Міс Марта, осяяна блискучою думкою, скористалася тим, що в нижній полиці, під прилавком, лежав фунт вершкового масла, що його молочар приніс їй тому десяти хвилин. Міс Марта підірвала ножем черстві хлібці, вилала до кожного чималі шматок масла і міцно притиснула верхні половинки до нижніх. Коли покупець повернувся від дверей, вона вже загортала хлібці в папір.

Після коротенької, але особливо приємної, бесіди, він пішов — і міс Марта мовчки посміхнулася, хоч її серце билось неспокійно.

Можливо, вона забагато собі дозволила? А що, як він образився? Ні, напевно. Істинні речі — не квіти, вони не мають своєї мови. Вершкове масло зов

ПОДЯКА

Архископ Кир Іван Бучко дякує ЗУАДК-тові за допомогу для українських скитальців.

Філадельфія. — Від Преосвященного Архископа Кира Івана Бучки, Апостольського Візитагора для українців в Західній Європі, наспіло до ЗУАДК-тові таке писмо:

До Хвальної Президії ЗУАДК-тові. На руки Президента д-ра Вол. Галана, Філадельфія.

Рим 10 квітня 1956

Віт Пане Президенте! З нагоди Світлого Празника Св. Пасхи, мило нам привітати Вас і Ваших Шановних Співробітників, нашим найкращим побажанням Виселих і Щасливих Свят.

При цій нагоді дякуємо за Ваше цінне писмо з 13-го січня ц. р. і ще раз дякуємо за висилку на нашу адресу 100 КАРЕ пакетів для українських скитальців в Італії. Представити КАРЕ в Римі, у зв'язку із згаданими 100 КАРЕ пакетами поставило нам умови важкі до спов-

нення, а саме: предляжати список з підписами 100 осіб, що живуть у Римі, або інших містах Італії. Тим часом, у нас в Римі світська колонія маленька, тому і не можна було представити цілі умови. Але представити КАРЕ погодилися перелати згаданих 100 КАРЕ пакетів для нашої колонії в Триєсті. Тих 100 КАРЕ пакетів розділено між наших 20 родин. Маю деякі вістки про дуже важкі життєві умови наших співвітчизників в Югославії, та що наші люди хотіли б масово виїхувати з Югославії. Вони сподіваються, що в цій справі допомоги від ЗУАДК-тові та й інших наших організацій. Дуже будуть вдячні за будь-яку вістку в цій справі. Чи є які можливості для еміграції наших людей до Америки?

Залучаємо вислови глибокої пошани,

Іван, Архископ, АВ

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА АМЕРИКАНСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ

Кожний американський громадянин може допомогти Америці в переведенні її законотворчої політики.

Виставляючи ашурани і тим допомагаючи утікачам прихити до Америки, ви тим самим берете участь у справі, яку президент Айзенгауер назвав «важливою вкладкою в справу кращого взаєморозуміння та співпраці між вільними націями в цілому світі».

Закон про біженців, який буде дієшим протягом цілого 1956 року, може справді виконати своє гуманітарне завдання, якщо достатньо американських громадян підпише ашурани про працю та поселення для людей, що чекають можливості прихити до Америки, а не можуть, бо візи їм не можуть видати, поки хтось не пообіцяє допомогти їм улаштуватися у новій країні, щоб не бути тягарем для допомоглих організацій.

Парафіальні групи, братства, національні організації активно співпрацюють з урядом, допомагаючи знаходити індивідуальних спонзорів та розшукуючи працю для майбутніх іммігрантів, а також допомагаючи новоприбулим в їх інтеграції в американське життя.

Тридцять одна добровільна організація, визнана Стейто-вим департаментом для співпраці в справі переведення програми допомоги утікачам, готова допомогти індивідуальному спонзору, розділяючи з ним відповідальність щодо розселення новоприбулих.

Визначено 70,000 віз було видано до кінця минулого року. Удосконаливши процедуру виставлення ашурани, можна всю справу прискорити і до кінця цього року можна вислати ще тисячі віз на базі теперішнього імміграційного закону. Закон дозволяє перевезення 209,000 осіб.

Чого ми найбільше тепер потребуємо, це спонзорів, тобто американських громадян, що хочуть допомогти

переселенцям знайти нову батьківщину в З'єднених Державах і які розуміють, що і тим самим вони допомагають своєму уряду досягнути світового лідерства у нашому стремлінні до миру в цілому світі.

Проблема утікачів надзвичайно важлива. І то в багатьох частинах світу. Особливо серйозна проблема існує в Німеччині, Австрії та Голландії. Участь З'єднених Держав у справі переселення утікачів не стоїть на першому місці. Тільки близько однієї четвертої частини осіб з Європи переселилися до З'єднених Держав. Три четверті частини їх поїхали до Австралії, Канади та Латинської Америки.

Виконання програми переселення утікачів не впливає на американську ситуацію на ринку праці, бо в законі передбачено, що агенції праці в З'єднених Державах повинні дбати, щоб новоприбулі не витісняли американських робітників з праці. В більшості стейтів відчувалася недостатня кваліфікованих робітників. Серед новоприбулих є багато осіб, які мають саме ці кваліфікації. Регулювати цю справу і спрямовувати таких фахівців саме туди, де відчувається брак кваліфікації.

Спонзор має бути також певний, що особа, якій він допомагає прихити, буде ретельно перевірена спеціальними органами в розумінні його політичної, моральної та фізичної відповідності законам ЗДА про імміграцію.

Більшість стейтських губернаторів мають комітети для переведення програми про ДП. Комітети ці, створені з ініціатииви президента, мають інформувати людину своїх стейтів про нагоду допомогти в цій гуманітарній справі. Інформації очок можуть мати в офісах своїх губернаторів, або письмово від Програми Допомоги Утікачам, Стейт-лія Департаменту, Вашингтон 25, Д. С.

Загальна Рада

Засідання Екзекутиви ЗУАДК-у в Нью Йорку

В суботу, 21 квітня ц. р. відбулися чергові місячні наради Екзекутиви З'єднаного Українського Американського Допомогового Комітету і на цих нарадах у прийнятті всіх Членів Екзекутиви обговорено і порушено такі справи:

1. Переселення:

Екзекутива прийняла із задоволенням завіт про висилку 2,049 ашуранив на переселення українських аплікантів в рамках закону РРА-1953, які ашуранив дають змогу переселитися до ЗДА 4,665 українським поселенцям. Досі уже прибуло на ашурани ЗУАДК-тові в рамках нового закону 383 родини, 907 осіб. ЗУАДК потребує ще далі підписати ашуранив (в останньому часі зареєструвалися ще нові апліканти) і акція підписки ашуранив ведеться по-жвавленню.

2. Допомога:

Екзекутива точно обговорила справу загальної допомоги українським емігрантам, як теж і фінансової допомоги окремим громадянам і установам та винесла у цій справі постанови. При цій нагоді рішено звернутися із закликом до української громади у ЗДА збільшити пожертви на харитативну діяльність ЗУАДК-тові, жертвуючи обиль-

но на Писанку, бо потреби збільшуються, а пожертви — зменшуються.

3. Стипендії:

Згідно з дорученням Дирекційної Ради ЗУАДК-тові, Екзекутива постановила призначити чотири стипендії для українських студентів на студії Суспільної Служби (Скул оф Сошел Ворк), дві для студентів на терені ЗДА і дві для студентів в Європі. Умовини для отримання стипендій будуть окремо опубліковані.

Екзекутива ЗУАДК-тові передає щирі побажання з Нагоди Великого Свята Воскресіння всім приятелям і співпрацівникам ЗУАДК-тові, як теж і всім українським громадянам у ЗДА і в цілому світі та дякує усім за дотеперішню співпрацю і просить про дальшу підтримку у великій і відповідальній праці нашої харитативної установи. Дар на Писанку ЗУАДК-тові — це найкращий вияв співчуття з ЗУАДК-тові у цей святковий час. Екзекутива просить скласти пожертви на Писанку ЗУАДК-тові безпосередньо, без спеціальних звернень на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661,
Philadelphia 5, Pa.

Це теж допомога...

Проголосив наш ЗУАДК-свій палкий закликом до українсько-американської громади: Рятуйте залишенців, допоможіть їм переселитися у ЗДА, підпишіть ашурани на переселення, і цей закликом дійшов до вух нашої патріотичної громади. Відігравалося патріотичне серце нашої громади, що за шість років побуту у цій щасливій країні вже і авто придбав, і дім купив і банківське конто завіт, та ще й на превелику радість дитини урядовий документ «сіті-лена». То ж і не думаючи багато, засів цей наш патріот, громадянин-сітізен за нове бюро, взяв у руки золотого «паркера» і вшкварив листа

до директора нашої допомогової установи ЗУАДК. Лист вишлю гарний, підготовлений глибокою турботою патріотичного серця і йому передрукуюмо його дослівно:

«Високоповажаний Пане Директор!»

Читаючи Ваш закликом у «Свободі» з минулого тижня, я хотів би також причинитися і стати спонсором тих нещасних, які ще досі в Європі. Я хочу спроводити десять своїх мімітних жінок. Працю для них я дам негайно. Одну з них я затрудню сам. Для одної маю жениха, а інших теж — відповідно розумію.

Чи можу я підписати ашуранив для десяти і які я матиму в зв'язку з тим фінансові зобов'язання. Я все зроблю, щоб їх тут дотримати.

Справді щирий відгук патріотичного серця допомогти, але... як?

А інших наш громадянин був простіший і щиріший. Він уже не говорив про охоту до допомоги, але просто і щиро писав:

«До Комітету!»

Звертаюся з проханнями. Прошу відшукати для мене жінку в віці 35 до 38 років. Справ. матримоніальна. Була би побачена панна, або «чесна вдова».

Виходить, що ЗУАДК почав справу допомоги із неї тої сторони. Замість писати про допомогу переселити наших залишенців в Європі, треба було проголосити акцію допомоги задоволенням усіх патріотів — сітізенів у ЗДА дістати жінок. Тоді і ясніше розуміли самої допомоги і важливості переселення акції такої для самої Америки.

Та й заклики треба було помішувати в європейській пресі, ось в такій приблизно тон:

Рятуйте наших нових сіті-літнів у ЗДА. Допоможіть їм дістати жінок. Золотуйте їх на переселення до ЗДА.

Ір. Верес

Інтернаціональна Конференція Суспільної Служби

Інтернаціональна Конференція Суспільної Служби — це постійна світова організація, яка об'єднує установи і організації, чи теж і особи, які займаються соціальною допомогою діяльності. Ця конференція відбулася до двох років свої наради і на цих нарадах переводить дискусію на тему суспільної допомоги в цілому світі. Вона повністю незалежна від ніяких урядів, хоч майже всі держави світу є її членами, вона не залежна від релігії, хоч у ній заступлені всі віровизнання, вона не залежна від ніякого політичного напрямку. Під заданням організувати світову Суспільну Службу, яка має нести поміч потребуючим, запобігати нещастю, дати помічну руку загрозленим соціальним людям і взагалі організувати такі обставини, щоб не допустити до нужди і злиднів, щоб дати змогу всім людям жити у відривних і щасливих обставинах.

Роль цієї великої організації унікальна. Вона має великий вплив на організування допомоги і суспільної праці у світі, вона в найтіснішому контакті з Організацією Об'єднаних Націй, як теж і агенціями цієї світової установи, навіваючи свою працю до Економічної і Соціальної Ради, як і Секретаріату Об'єднаних Націй.

Саме цього року відбувається Восьма Міжнародна Конференція Суспільної Служби в Німеччині, у Мюнхені літом, від 5 до 10 серпня 1956 року. Попередня Конференція відбулась в Торонто у Канаді, минулого року. Учасником цієї Конференції в Торонто був теж представник ЗУАДК — наш український установи Суспільної Служби — д-р Володимир Галан.

Темою цьогоорічової Міжнародної Конференції Суспільної Служби є: «Індустріалізація і Суспільна Праця».

Тема дуже цікава, а ще більше вона стане цікавою, коли її обговорюватимуть представники понад 75 різних держав і націй, які на вишньому чи нижньому поземі культурного й економічного розвитку і живуть у різних частинах нашої землі в різному підсонні і в різних обставинах. Тема буде поставлена в той спосіб, щоб вказати, що дала індустріалізація для Суспільної Служби в користь родин і суспільства. На цю Конференцію напевно вишле і наш ЗУАДК-свійого представника, який в колі представників інших народів спільно буде радити над великою і величю проблемою, як найкраще побудувати вигідні і щасливі обставини для життя всіх людей.

ПОДЯКА

До Хвальної Дирекції ЗУАДК-тові у Філадельфії

Високоповажаний Панове!

Почуваюся до повинності і до милого обов'язку зложити для ЗУАДК-тові від мене і моєї цілої родини щиро-сердечну подяку за Ваше посприєництво та й за допомогу, як правними, так і фінансовими засобами, якими Ви уможливили нам усім прибути до ЗДА.

Високо оцінюю Ваші задоволення і щоб їх підтримати, як теж для допомоги дальшим потребуючим я wraz з рідною постановили перші одиниці призначити на вірнішання затягнених зобов'язань, супроти ЗУАДК-тові.

З тим наміренням я 17-квітня ц. р. особисто вилетів на руки представника ЗУАДК-тові у Шікаго — пані Катерини Гульчій рещу догу в сумі 457.78 доларів. Від тепер уважатиму своїм постійним обов'язком підтримувати ЗУАДК і його великі завдання як словом, так і ділом. Я самий складаю датки на Колду і тепер на Писанку, як теж стараюсь впливати на мисл оточення, щоб ішло моїми слідами.

Я є глибоко переконаний, що ЗУАДК є однією з тих громадських допомоглих установ, що заслуговує ставити його на одне з перших місць під оглядом громадської вартості, як і під оглядом досягнення у проробленні великої і примірної праці.

Здоровлю щиро і дружно та й остаю до Вас з повною вдячністю і готовістю помагати Вам у Вашій діяльності. Щира і правдива подяка належить теж і представниці ЗУАДК на терені Шіка-

ЗБІРКА НА ПОТРЕБИ ДОПОМОГОГО КОМІТЕТУ РАЧЕСТЕР, Н. Я.

На закликом ЗУАДК-тові, місцевий Відділ зобов'язався сплатити з Європи шістьдесят (60) родин і самітних та заопікуватися ними по приїзді.

Підшукання спонзорів, праці і мешкання вимагають багато трудів, терпеливості і пощоком одним словом: посилати гуманітарній справі.

3 Комітетом співпрацюють такі осередки:

1. «Самопоміч» з п. М. Єяно на чолі, який підняв коло 25 спонзорів, працю і пошешання для майбутніх іммігрантів. 3 мисл Єяно для оформлення ашуранив експерт Відділу, п. Р. Шутер до наших фермерів. 2. Український Дім, прі Галсон Єяно, з п. Борисом Губіною у провіді та 3. Український Народний Дім, прі Джозеф Єяно, з п. В. Іванцівним у провіді.

«3» досвідку заложило, що такі зобов'язання є все пошешені з грошовими видатками, бо майже кожний новоприбулий родині і самітним треба допомогти влаштуватися, тим більше, що нові апліканти не мають тут ані рідні, ані знайомих.

Маючи це на увазі, Відділ ЗУАДК-тові в Рачестер перевів грошову збірку, яка переісла 74 (сімдесять чотири) доларів. Збіркою займалися пп.: Іван Свєдло зібрав 43 дол. Волдан Комак — 18 дол. і Вол. Колцо — 13 дол.

Збірникам і жертводавцям щиро Спасибі!

Згадаю суму, що далеко не задовольнить потреби, і тому Комітет прохас місцеві організації влаштувати бодай дві імпрези на ту ціл, бо це одна з кучек, громадських справ. Ми не маємо альтернативи, бо всі Рідзівні й Великодні Збірки вислаємо до Централь ЗУАДК, який не має достаточних фондів на переселення акцію.

За Комітет: Р. Пристай

го — пані К. Гульчій, яка свосю солідною працею і щирим серцем тішиться у нас великим довір'ям і признанням.

Ваш Михайло Бурк (Прибув 28. жовтня 1955.)

ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНУ

В ЮНІОН ПАРКУ

— Так мені легко на душі, пане Гула!... Сиджу оце і відхилю на новій груді весняне повітря і так себе погуваю, як новонароджений!

— То так, мабуть, після великодньої сповіді?

— Так, маєте рацію: висповідався і пошту виконав. Вислав паску для Зудаків, втіривав національний податок...

— Хіба ж то пошту?... Це ваш святий, національний обов'язок, якщо ваше патріотичне серце ще не зовсім оглузло.

— Вел, знаєте, серце легше віддихнуло, як киешу. Але при такій нагоді, як Великдень, і киеша головкові м'якне.

— Та не кожному. Є в нас, кажуть, наприклад, українські мільйонери: один винайшов урубку до само-года, другий жашинку робити цигарки, третій фабрикує парашути... Та, якби вони хотіли, то могли б самі забрати з Європи тих рещу залишенців та й розмістити по своїх фабриках, як, навіть, якісь барачи для них поставити...

— Сусід, так було споконвіку і так буде до остання світу, що бідний бідоно скорше зрозуміє, як багатий.

— А тому, скажіть мені, американські мільйонери і наші? Такий, наприклад Форд, видає на добродійні цілі не мільйони, а мільярди!

— Га, може ми колись діждемося свого Форда, коли не годі діджитися Вашингтона... Ви собі уявляєте — що знайти для народу такий одиш Форд,

якби прийшов слухиний газ?

— Ну?... Та він міг би відбудувати з руїн цілу Україну, поставив би фабрики, пофіксував усі дороги, мости, залізничі!

— Ви гадаєте, якби руських розбили?...

— Ну, та певно. Якби вже наш народ дійшов до голосу.

— Скажіть, пане Репета, що ваше серце віщує: чи ми ще з вами діждемося такого моменту?

— То не важко, чи ми діждемося. Щоб во ми діждалися, ті, що в Краю.

— А так хотілося б в рідній землі кости зложити, як писав Маркіян Шапкевич.

— Та що там рідній землі! По наших кістках? Україна має досить могил і цвинтарів і без того. Там, як приїде газ, треба буде — не небезпечно, але здорових рук до праці, добрих механіків, вчених спеціалістів!...

— І поменше політиків.

— Я гадаю, що політиків тут залишаться, в Америці. Кожний дістане титул амбасадора, чи посла і відповідну пендію та й буде задоволений.

— То правда. Як вже звикнемо до репрезентації, то потім від того важко відвикнути, як від сверб'язки!...

— Ну, пане Гула, то вже-сьмо збудували Україну, а тепер, хіба, що?...

— Побажасмо собі Веселих Свят?

— Дякую, дай Боже і Вам. Христос Воскрес!

— Войстину!... І кер

ПЕРЕСЕЛЕННЯ З ЮГОСЛАВІЇ

До ЗУАДК зголосилося кілька аплікантів з Югославії з проханням допомогти їм у переселенні до ЗДА. Це українці — давні поселенці в Боснії. Американська амбасада в Белграді приймала згодошення на переселення до ЗДА і вимагає від аплікантів пред'явлення афідавіту, запоруки від постійного мешканця ЗДА.

Переселення з Югославії можливе лише на основі загального переселенного закону. Апліканти придилюються на квоти (в тому випадку голую на квоту Югославії). Кожний аплікант мусить пред'явити в консуляті афідавіт, підписаний горожанном, чи теж лише постійним мешканцем ЗДА.

Щоб могли прийти з допомогою українським аплікантам в Югославії в переселенні до ЗДА, ЗУАДК мусів би здобути для них спонзорів, які згодилися б підписати афідавіти. Тому Управа ЗУАДК-тові звертається з закликом до українців у ЗДА зголосоити своє спонзорство для родин з Югославії.

В цій справі просимо звертатися на адресу канцелярії ЗУАДК:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

СПЛАТА КОШТІВ ЗА ВАГАЖ

Канцелярія ЗУАДК-тові висновок новоприбулим поселенцям, що рахують, який вони оплачують при відборі багажу після його доставки на бію адресу, не завжди є повний. Звичайно, це є рахунок транспорту багажу. Окремо треба доплатити за перегляд багажу збитковим комісією в порті (за відправлення і замовлення багажу по 2 долари і від кожної скрині, чи валізи), як теж за перенесення багажу з корабля на станцію. Ці кошти значимо покриває самий ЗУАДК і описує рахунок вислав аплікантам. То ж і закликали новоприбулих по змозі акційкоріше повернути ЗУАДК-тові кошти, оплачені за маїнуляцію і провірку багажу, згідно з перелісанням канцелярії розрахунком.

КУЛЬМНАЦІЙНА ТОЧКА ПЕРЕСЕЛЕННЯ

(Продовження з 1. стор.)

ського апліканта. Вже висламо і заверфікувано у Вашингтоні понад дві тисячі ашуранив ЗУАДК-тові, які уможливають переселення до ЗДА понад двом тисячам українських родин (в тому близько п'ять тисяч осіб). Ще потрібно ЗУАДК-тові п'ятьсот ашуранив і їх мусить ЗУАДК в найближчих двох місяцях дістати, щоб вчас переслати їх до Державного Департаменту для верифікації і вчас почати відповідні троки в американських консулятах в Європі. Кожний український аплікант, який зголосоит свою готовість переселитися до ЗДА в котромуся із відділів ЗУАДК-тові в Європі, матиме ашуранив зголосоити з переселення в рамках постанов нового переселенного закону РРА-1953.

Необхідно, щоб було обопільне розуміння важливості і добродійства нового переселенного закону: і зі сторони аплікантів — вітківців, і зі сторони українських громадян у ЗДА. Аплікантам треба такі вярсті рішнїти, чи вони жають переїхати до ЗДА і тут почати самостійне життя, чи поставити залишенців в Європі, в країні теперішнього поселення. Українська громада у ЗДА мусить зрозуміти, що без її співучасті ЗУАДК не зможе вповні і задовільно перевести теперішній переселенний акцію. Потрібно ашуранив, підписаних американськими горожаннами і ці ашуранив може дати лише наша українська громада у ЗДА.

При цьому потрібний поспіх. Переселенний закон РРА-1953 вигасе з кінцем біжучого року, тож і потрібно мати готові ашуранив до кінця травня цього року, щоб на час їх заверфікувати.

Подав В. М.

ПРОЄКТ МІЖНАРОДНОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРОТИ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРИАЦІЇ

Хто з нас не пригадає собі часів примусової репатріації в Німеччині? Її переводили представники совєтських репатріаційних місій. Великі тисячі людей впадо її жертвою. На жаль, засоби примусової репатріації в 1946 р. не припинилися. І ніколи не зрозинували з них кремлівські потенти. При численних нагодах, вони все вимагали примусової репатріації усіх, був, совєтських громадян. Ще в пам'яті усіх справа репатріації (примусової!) північно-козєйських політичних утікачів та воєнополонених із Полудневої Кореї. До цієї репатріації там не дійшло, але через неї протягнулась довше Корейська війна. Останніми часами славними стали ревелачії світової преси про те, як усамостійнена недавно Австрія видавала політичних утікачів Мадярищини та Югославії.

Словом, справа примусової репатріації актуальна далі. Тому нічого дивного, що найшла людина, яка поставила собі за ціл життя провес-

ти в Об'єднаних Націях конвенцію міжнародного характеру про те, що примусова репатріація є злочинном, з погляду міжнародного права та міжнародних традицій про право азилу для політичних утікачів. Цією людиною є п. Юлій Епштайн. На підставі совісно зібраного матеріалу про примусові репатріації по останній великій війні і на основі студії міжнародного права, зокрема Женевської конвенції про воєнно полонених, він оголосив статтю у люйорекській німецькій пресі, а в ній і випрацюваний ним проєкт вгори названої міжнародної конвенції проти примусової репатріації.

Текст цього проєкту в перекладі на українську мову виглядає так:

Вступ:

Приймаючи, що примусова репатріація воєнно-полонених і цивільних осіб, що в час війни чи міра, вислідком революції, насильної або мирної зміни системи державного устрою,

були змушені залишити їх рідний край, як також примусова репатріація політичних утікачів є злочинном супроти людськості, як з погляду міжнародного права, так і міжнародних традицій, а також воєнних часів були змушені залишити свій рідний край, або край їхнього законного перебування, до такої держави, яку вони залишили;

в), насильну видачу всіх осіб, які з політичних причин утікли з їх рідного краю або з краю їхнього законного перебування, до тієї держави, з якої вони утікли.

Вислів «з політичних причин» по думці цього договору, треба розуміти в найширшому значенні, включно з господарськими мотивами, які спричинили втечу дотичної особи, як що економічні умовини мусять ся вважати за інтегральну складову частину політично-соціальної структури краю, з якого докано втечу.

Стаття 3. Кар

УКРАЇНЦІ НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО УЧАСТИ В ДНІ ЛЬОЯЛЬНОСТІ

Нью-Йорк. — Щорічним звичаєм, що став уже традиційним у житті великої громади міста Нью-Йорк, Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Нью-Йорк, як Відділ Українського Конгресового Комітету Америки, при співучасті Українсько-Американських Ветеранів в рамках загального американського комітету підготується до відзначення Дня Льоляльності, який цього року відбудеться в суботу 28 квітня 1956 р. о годині 2-й пополудні по 5-й есені від 95-тої до 63-тої вулиці в Нью-Йорку.

Цими щорічними маніфестаціями, та масовою і організованою участю в походах наша громада виявляє перед вищими американськими репрезентантами нашу подяку і воно прибрані Батьківщині Америки, а з другого боку за протесту проти московського комунізму, як гнобителя України, та інших поневолених народів, який своєю новою тактикою співівування хоче припрати чужиність вільного світу.

Для переведення Паради вибрано на Квартальних Зборах 7 квітня 1956 окремі Комітет під проводом д-ра Василя Вишиваного — організатора референсу Об'єднаного Комітету. Відбуто вже два засідання, вибрано Управу і Маршалів. Головним маршалом обрано сотника Володимира Бакида, а його асистентом Гната Марчака, який на місці зборів при 96-ій вулиці дасть всі відповідні інформації.

Похід буде очолювати група малих дітей в українських народних строях. Грають три оркестри, в тому суміска оркестра „Сурма“ із Джерзі Сіті.

До участі зголосилися: Парашальна Школа св. Юра, Пласт, СУМА, Відділи Червоного і Золотого Хреста, Ветерани в своїх одностроях, Відділи Союзу Українок в народних строях, та багато інших Організацій з міста Нью-Йорк і околиці зі своїми прапорами і транспарантами.

Для придбання фінансів, Організації повинні складати в Комітеті відповідні пожертви на покриття видатків, зв'язаних з урядженням Паради Льоляльності.

Порядок всіх груп, складених з організацій, буде поданий в українській пресі.

Докладніші інформації для організацій подано в об'єднаній, який розіслано Організаціям.

Електричні інформації уділяє канцелярія Об'єднаного Комітету в Українському Народному Домі, 140-142 друга есені в Нью-Йорку кожного дня від години 6-тої до години 8-мої вечором.

„УСІ НА ПАРАДУ ЛЬОЯЛЬНОСТІ“

Цьогорічна Парада Льоляльності, під час якої вірні громадяни Америки демонструють свою відданість своїй Батьківщині в протилежності до т. зв. першотравневих збіговців комуністичних поплентачів, відбудеться цього року в суботу 28 квітня 1956 р. о годині 2-й пополудні по 5-й есені від 95-тої до 63-тої вулиці.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нью-Йорк, Н. Й.

Комітет села Дев'ятих жертвував 300 доларів на народні цілі.

Поміж двома світовими війнами зв'язався був в Нью-Йорку Комітет допомоги будові народного дому в селі Дев'ятих, Вібського повіту. Комітет вислав був до краю ще перед вибухом другої світової війни 500 доларів та провадив далі збірку серед односельчан. Далша збірка дала 300 доларів, які лежали кімкаліцять років на шафці книжечки, бо не було можливості переслати ці гроші згідно з першим призначенням. Як виявилось, що такої можливості й далі нема, Комітет вирішив, що годі тримати гроші на конті та призначив розділити їх по половині, а то 150 доларів на Науково-Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку і 150 доларів на будову парохіальної школи св. Юра в Нью-Йорку. Рішення Комітету виконали перших двох квітня 1956. Членами Комітету були: Петро Сокальчук, голова, Іван Крочак, секретар, Василь Крочак, касир, Петро Кутнічак, контролер.

Д. Ф.

БОРІТЬБА ЗА МИР НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Нації. В першому випадку неминує прийшло б до війни, яка з черги викликала б або військову інтервенцію трьох західних великих держав на основі тридержавної декларації з 25 травня 1950 року, або військової допомоги тій стороні, яку Захід визнає за жертву агресії. У випадку ж совєтського рішення не перетягати струни на Середньому Сході заступалася б минулорічна пропозиція З'єднаних Держав: довести до мирного договору між Ізраїлем і його арабськими сусідами на базі трьох основних пунктів: 1) визнання державності Ізраїлю, 2) встановлення його остаточних державних кордонів і 3) розв'язання проблеми 900.000 арабських утікачів частинним переселенням чи поселенням і частинним відшкодуванням за втрачені маєтки на території нинішнього Ізраїлю. Якщо СССР ішов би льоляльно разом із трьома іншими великими державами в їхньому мировому натиску як на Ізраїль, так і на арабські держави, то цей моральний натиск з можливими далекосяжними практичними наслідками був би такий могутній, що проти нього не могли б встоятися й найсильніші амбіції диктаторів типу Гамала Абдель Насера, і кувало б прийти прохолодне розпаленої демагогії яка тепер свлякує тріумф на Середньому Сході.

Ясно, що трудно повірити: до доброї волі і можливості льоляльної співпраці Совітів з іншими державами щодо встановлення дійсного і справедливого миру в будь-якій частині світу. Навіть тоді, коли Москва злилася б великої війни і хотіла оминити її, вона не відмовилася б від того проникання на Схід, що було відомо ще за царських часів як боротьба за опанування Дарданельських проток, вона завжди киригитиме й завжди гратиме подвійну і льоляльну гру, бо її, так би мовити, генеральною політичною лінією є і мусить бути — розвити клоніт західних держав. Це для Москви „закоп“, коли така справа, як арабсько-ізраїльський конфлікт, укладнос і внутрішній відносини.

УВАГА! ЧЛЕНИ ОБВУА! УВАГА!

Заклик.

Закликаємо ВСІХ Членів нашого Відділу ОБВУА прияти ОБОВ'ЯЗКОВО організовану участь у традиційній МАНИФЕСТАЦІЇ з приводу ДНЯ ЛЬОЯЛЬНОСТІ, що відбудеться у НАВІЛЬНЬОМУ СМІСТУ, 28-го КВІТНЯ п. р. у Нью-Йорку. Прохаво приділити по увазі в темних одягах! Зібрання о год. 1-й попол. при 96-ій вулиці і 5-й есені.

Управа Відділу ОБВУА у Нью-Йорку

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Нью-Йорк
Відділ Українського Конгресового Комітету Америки

Увага! Українці великого міста Нью-Йорк!
в суботу, 28-го квітня 1956 р.
о годині 2-й пополудні
відбудеться

в Нью-Йорку по п'ятій есені від 95-ої до 63-ої вулиці
ТРАДИЦІЙНИЙ
ДЕНЬ ЛЬОЯЛЬНОСТІ

З огляду на теперішню міжнародно складну ситуацію, в якій найбільший ворог людства, московський комунізм своєю новою тактикою співівування хоче припрати чужиність вільного світу, візьмімо масову і організовану участь в цьогорічній Параді Льоляльності, виразивши свою подяку і льоляльність новоприбраній Батьківщині Америки, та замінивши своє непохитне бажання боротися за Визволення України.

До численної участі в Параді запрошуємо: наші Церкви жіноцтво в народних строях, дівчата, Червоний і Золотий Хрест, шкільну молоддь, Пласт, СУМА, молодіжні організації, хори, оркестри в своїх одностроях та усі Організації, Товариства, Установи і Громади великого міста Нью-Йорк, Брукліна, Бронксу, Асторі, Статен Айленд, Озон Парку.

Цьогорічний похід будуть очолювати наші діти в народних строях, тому просимо родичів, що їх діти мають свої стріп проїхати перед другою годинною на 96-ту вулицю і 5-ту есеню.

Жертуйте під час збірки на покриття видатків, зв'язаних з урядженням Дня Льоляльності.

Слідкуйте за дальшими оголошеннями в радіо, пресі і телевізії.

УВАГА! НЬОАРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ
для відзначення
1000-РІЧЧЯ ХРИСТИАНСТВА В УКРАЇНІ
— відбудеться —
в неділю, 29-го квітня 1956 р.
о годині 7-й вечора
в приміщенні УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
180 William Street, Newark, N. J.
Діловий Комітет

10-ий ВІДДІЛ ОДВУ, 1-й ВІДДІЛ МУН І 1-й ВІДДІЛ УЗХ В НЬО ЙОРКУ
— влаштовує —
ВЕЧІР САТИРИ Й ГУМОРУ
відомого з преси і радіовиступів в Європі українського гумориста
СТЕПАНА ПІДКОВИ
в неділю, 29-го квітня 1956 Р.
в домі ОДВУ при 20 St. Marks Place (8-ма вулиця).
Початок о годині 7-й вечора.

З виступів, Ви довідаєтеся про своє минуле, яке вже забули, про сучасне й майбутнє. Довідаєтеся, чому вмер Сталін, про пригоди „Товариша“ Берія в криміналі, пригоди самого Степана Підкови в „раю трудящих“ та багато інших подібних історій — на що запрошує українське громадянство

Діловий Комітет

Нью-Гейвен, Конн.

Засновано Відділ СУА.

Українська Громада міста Нью-Гейвен, Конн., відзначається великою активністю. Доказом цього багато товариств і інституцій, як Рідні Школи, Відділ КУКК, Пласт, Сува, Громада М. І. ОУС та інші. Та не було досі чисто жіночої організації.

Тому з великим задоволенням прийняло наше громадянство вістку про створення в Нью-Гейвені Відділу СУА. 4 березня ц. р. відбулися в Нар. Домі основні збори Відділу СУА в присутності понад 50 осіб. Збори відкривала М. Гіска молитвою та щиро заохочувала все жіноцтво на території Нью-Гейвену до порозуміння і співпраці. Після вибору Президії в особі п. Данила (голова), п. Гіни (анг. секр.) і п. Миколаєвич (укр. секр.) слідував реферат п. О. Томору про СУА в ЗДА. Презентка подала Відділу СУА план праці в Нью-Гейвені. В цьому плані узагальнено такі пункти:

1. Опіка над дітьми тут і на еміграції.
2. Праця в громаді. Наша співпраця з українськими церквами.
3. Праця для визволення України.
4. Співпраця з америк. організаціями.

П. Сигурович прочитала Статут СУА і планів обрано членів Управи, до якої ввійшли: М. Мікстей — голова, О. Гіна — мистоголова, Н. Цибрицька — ректор секр., О. Шигол — фін. секр., Е. Добчанська — секретарка, Р. Ясеницька — організаторка, М. Гіска — культур. мистецтва, З. Данко — суспільної опіки, М. Кравець — господарка, д-р О. Томору — голова. До Управи обрано ще п. Шумило, М. Маркову і п. Гузар. До Контрольної Комісії ввійшли: М. Данилович — голова, Н. Мартинюкова і М. Рудницька.

Новообрана голова Н. Мікстей подякувала присутнім за вибір і довір'я і обіцяла сповняти якнайкраще свої обов'язки. Значила також, що Штутгартської школи в Німеччині, яку мала під своєю опікою буваши Жін. Громада, Відділ СУА не опустить і перебере над нею свій патронат.

Спільною молитвою закінчено збори, і майже всі присутні вписалися в члени СУА.

Пресова референтка, 66 Відділу СУА.

ЗАПОВІСЬ ОРГАНІЗАЦІЙ

1. Відділ Українського Народного Союзу.
2. Відділ Провидіння.
3. Відділ Української Народної Помічі.
4. Відділ Українського Робітничого Союзу.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА:

1. Шкільна молоддь.
2. Церковні Організації.
3. Парохіяни.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА:

1. Шкільна молоддь.
2. Церковні Організації.
3. Парохіяни.

УКРАЇНСЬКА АТЕРАТУРНА Мистецька Клуб

3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю 27 квітня ц. р. відбудеться в приміщенні Клубу доповідь проф. В. С. Горбачевського п. „Проблеми психології і аспекти ідеократизму“. Початок о год. 8-й вечора.

Ол. Неприцький-Грановський:
ІСКРИ ВІРІ
Поезії, том 5
Ціна \$1.50.
Замовляти:
СВОВОДА
81-83 Grand St. (Box 346)
Jersey City 3, N. J.

З Українського Музичного Інституту

Новозаснований відділ УМІ в Бофало закінчив перше пір'ячкі еспітати — два 27 лютого та поспіхом, що відбувся в 4-го березня в галі церкви св. Ніколая при вул. Філармоні.

Еспітати проводив делегат Центрального УМІ, дир. Р. Савицький. По еспітаті відбув дир. Савицький коротку конференцію з батьками учнів, при чому звертав увагу батьків на великі користі, які випливають із співпраці батьків із учителями, та створюють дітям дома сприятливі умови для науки музики (заохота до науки, есенціальна поміч в науці, доплучування щоденних справ дитини). Також запропонував створення Батьківського Комітету.

Того ж самого дня, в год. 7-й веч., в галі церкви св. Ніколая відбувся дир. Савицький незначний цісар доповідь для пір'ячкі еспітати, що відбувся в 4-го березня в галі церкви св. Ніколая. В доповіді на тему музичного виховання молоді в загальному і нашої української молоді на еміграції зокрема, презент звернув увагу на великі на багаторічний вплив музики на душу молоді людини, зокрема в теперішньому часі, коли то вселяють пануючий матеріалізм загрозують душам наших дітей. В дальшому поспіху, який про те, яке велике значення, в національному аспекти має навчання музики в наших українських музичних школах. В першу чергу, наша молоддь має змогу запізнатися із однією з найважливіших ділянок нашої культури, — з нашою музикою, а цього не можна собі дозволити тут, на еміграції, де наші діти, відірвані від батьківщини, виростають в оточенні чужої культури, а свої майже не знають. Наука музики в українській муз. школі, це ще одна нагода для на-

Члени Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Союзу Українок Америки і Український Золотий Хрест у Нью-Йорку вшановують пам'ять

Сеньйорки Українського Жіночого Руху і Голови СФУЖО

бл. п. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ
в дніях 28-го і 29-го квітня 1956 Р.
Заупокійна Служба Божя з Панахидою відправиться
в суботу, 28-го квітня
о год. 9-й ранку в Каплиці укр. кат. церкви св. Юрія при 7-й вул., в Нью-Йорку
ЖАЛОБНИ СХОДИНИ
відбудуться
в неділю, 29-го квітня
о год. 3-й попол., в залі Укр. Літ.-Мист. Клубу 149 2-га Есеню, Нью-Йорк
з участю ВП. п.п. Віце-маршала Василя Мудрого, Д-р Софії Карпінської та Христини Карпівич.

До участі запрошуємо всі Українські Організації міста Нью-Йорку.

Бофало, Н. Й.
Виступ українського хору „Боян“

В рамках імпрез тут. Міжнародного Інституту виступили у понеділок, дня 9-го квітня, в залі Музею Мистецтв мішаний хор „Боян“ зі своєю програмою. Цей хор, не найстарший церковний хор, який існує вже 37 років при церкві св. Івана Хрестителя в Бофало - Блек - Рок. Співвають у ньому хористи з данної еміграції, а радше їх діти, а пополнений тепер новоприбу-

УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ СПІВПРАЦІ ОРГАНІЗАЦІЙ міста НЬОАРКУ
— влаштовує —
в 30-ті роковини смерті Голови Директорії та Головного Отамана Військ Української Народної Республіки
СИМОНА ПЕТЛЮРИ
в 18-ті роковини смерті Команданта Української Військової Організації, Голови Проводу Організації Українських Націоналістів
ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ
в 6-ті роковини смерті Голови Генерального Секретаріату та Генерального Секретаря Військових Справ Української Головної Ради, Головного Командира Української Повстанської Армії, Голови Проводу Організації Українських Націоналістів на українських землях
ТАРАСА ЧУПРИНКИ
та ВСІХ ВІДОМИХ І НЕВІДОМИХ ГЕРОІВ,
що полегли за ідеали свободи, в боротьбі проти російсько-більшовицької тиранії.

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
яка відбудеться
в неділю, 27-го травня 1956 Р., о год. 7-й веч.
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 180 William Street, Newark, N. J.
Комітет

УВАГА! ЧЛЕНИ ОБВУА! УВАГА!
Заклик.
Закликаємо ВСІХ Членів нашого Відділу ОБВУА прияти ОБОВ'ЯЗКОВО організовану участь у традиційній МАНИФЕСТАЦІЇ з приводу ДНЯ ЛЬОЯЛЬНОСТІ, що відбудеться у НАВІЛЬНЬОМУ СМІСТУ, 28-го КВІТНЯ п. р. у Нью-Йорку. Прохаво приділити по увазі в темних одягах! Зібрання о год. 1-й попол. при 96-ій вулиці і 5-й есені.

Управа Відділу ОБВУА у Нью-Йорку

УВАГА! НЬОАРК І ОКОЛИЦІ!

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА ВЖЕ НЕДАЛЕКО,
тому поспішайте всі до української крамниці
„ДНІПРО“ — СНА
281 — 15th AVENUE, NEWARK 3, N. J.

яка має на складі великий вибір:

- ПИСАНОК та ВЕЛИКОДНІХ КАРТОК;
- ВИПІСОВК та РЕЗЬБИ;
- ІМПОРТОВАНИХ РЕЧЕЙ: КОПИКИ, ДИВАНКИ, ПОКРИВАЛА на ЛІЖКА, ОБЕРСКИ, ШЕРПЯНІ ВИРОБИ, ТУРБАНКИ, ХУСТИ;
- ЖІНОЧА, МУЖЕБСЬКА І ДИТЯЧА ГАЛЯТЕРІЯ;
- ПЛАТІВК, ЧАСОПІСВ І КНИЖОК;
- КУХОННИХ СТОЛІВ „DINETTES“ і інше.

Якіший товар! Швиді ціни! — Привітуйте та чепіть — знайдете тільки в:

„ДНІПРО“ — СНА
281 — 15th AVENUE, NEWARK 3, N. J.
Тел. BI 2-9481

Увага! Нью-Йорк та околиця! Увага!
Союз Українок Америки
ВІДІЛ 64 в НЬО ЙОРКУ
повідомляє, що
в неділю, 29-го квітня 1956 р.
о годині 5-й пополудні
в залі ч. 31
УКР. НАР. ДОМУ при 142 2-га Есеню,
відбудеться

ПОКАЗ
ПРИКРАШУВАННЯ СВЯТОЧНИХ ПОТРАВ І ПЕЧИВА
п. ІРИНИ КАШУБИНСЬКОЇ.
Гостям раді.

Чи Ви можете заощадити 1 (одного) долара денно?

Якщо так, то Ви, заінвестуючи ті гроші в ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДАХ (MUTUAL FUNDS), стаєте співласником таких передових американських підприємств як:

GENERAL MOTORS, GENERAL ELECTRIC, C. I. R., U.S. STEEL, AMERICAN TELEPHONE AND TELEGRAPH CO., ALCOA, і інші.

Інвестиційні Фонди виплачують дивіденди 4 рази річно.

В 1955 р. ці дивіденди належали до одних з найвищих в історії. В 1955 р. вартість акцій багатьох Інвестиційних Фондів ЗНАЧНО зросла!

Чи Ви хотіли б користуватися цим зростом? Якщо так, то прошу виконати поданий внизу купон, і ми Вам надішлемо всі інформації в повних справах в англійській і українській мовах безкоштовно та без будь-яких зобов'язань з Вашої сторони.

ЗРОБІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО, БО ЧАС НЕ ГРОШІ!
ROSELLE, N. J. — Tel. CHestnut 5-5963

Ім'я KING MERRIT & CO., Inc.
Прізвище Foreign Language Dept.
Вік (Ukrainian)
Тел. 391 Grand Avenue,
Englewood, New Jersey
Адреса Tel. LOwell 7-0103
Murray Hill 8-8340

